DARCY V NÁRODNÍM?

Na konci roku 2022 jsem vyrazila do Národního divadla na adaptaci jedné z anglických klasik - Pýchy a předsudku. Pokud byste, stejně jako já, očekávali důstojnou a seriózní adaptaci (naprosto skvělé) literární předlohy, jste v tomto případě na omylu. Daniel Špinar, režisér hry, se rozhodl pojmout dílo Jane Austenové moderním způsobem. Je ovšem otázka, do jaké míry to můžeme považovat za vtipné a osvěžující a kdy to překoná jakousi neviditelnou hranici trapnosti...

V úvodu hry nás přivítali David Prachař a Lucie Juřičková v rolích manželů Bennetových. Šlo o pravděpodobně nejpovedenější obsazení z celé hry, ačkoliv by si, dle mého uvážení, Prachař zasloužil mnohem více prostoru – jako měla jeho postava v knize. Pokulhávalo ale další obsazení, například Iva Janžurová v roli Darcyho tety se bohužel občas zakoktávala, když se snažila vzpomenout si na text, a její suverénnost, na kterou jsme z televize zvyklí, se vytratila.

Po otevření opony jsme spatřili dům rodiny Bennetových, na němž byl vidět první náznak Špinarovy modernizace. Následovala úvodní scéna a poté se již pět sester vydalo na ples – teda na diskotéku. Spustila se rytmická hudba a všichni tancovali jednoduché disco tanečky, na které většina publika hleděla s pozvednutým obočím, a rozhodně ne s pobavením ve tváři. A to byl pouze začátek, později nás čekala například

NIKDYIII

Elizabeth, která psala na zeď štětcem Darcy nikdy!!!, či její mladší sestry, žvýkající žvýkačku.

Samotný děj víceméně odpovídal knize, a tak ho lze jen chválit. To samé platí i o jazyku, tedy kromě dvou podivných momentů, kdy postava Mary z ničeho nic vykřikla Oh my God a později pan Darcy zareagoval na přijetí žádosti o ruku slovem Yes!. Drobná úprava spočívala také v tom, že paní Bennetová pořád dokola vykřikovala moje nervy. To mi ale připadalo poměrně vtipné, i když po stopadesáté už mi to na nervy opravdu začalo lézt.

Pokud jste fanoušky moderních zpracování a půjdete do divadla s realistickým očekáváním, věřím, že si hru můžete užít. Jestli však chcete zůstat u klasiky, Národní divadlo si raději nechte ujít a místo toho sáhněte po knize Jane Austenové a poté se podívejte na film.

ESTER ZIENTKOVÁ